Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 353 139 van 16 september 2026**
**in de zaak RvV X / IX**

**In zake:** **X**

**Gekozen woonplaats:** **ten kantore van advocaat B. D'HAENE**
**Warandestraat 66**
**2300 TURNHOUT**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.**

**DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 8 september 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 5 november 2025 met refertenummer 133255.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2, oud, van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 18 juni 2026.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 27 februari 2025 een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische wettelijke geregistreerde partner.

Op 8 september 2025 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeker ter kennis gebracht op 1 oktober 2025. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

*"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN*
*In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.02.2025 werd ingediend door:*
*Naam: B.*
*Voornamen: E. T.*

*Nationaliteit: Uganda*
*Geboortedatum: (…)*
*Geboorteplaats: (…)*
*Identificatienummer in het Rijksregister: (…)*
*Verblijvende te: (…)*

*om de volgende reden geweigerd:*

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.*

*Betrokkene heeft opnieuw een aanvraag gezinshereniging ingediend, in hoedanigheid van wettelijk geregistreerde partner van P. L. S. (RR (…)) met de Belgische nationaliteit in toepassing van 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.*

*Artikel 40ter van dezelfde wet stelt ook dat bij een aanvraag gezinshereniging 'de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.(…) '*

*Als bewijs van de bestaansmiddelen legt de Belgische referentiepersoon volgende bewijzen voor:*
- *Attest acerta aansluiting dd. 27.10.2023*
- *Betaling dd. 25.05.2025 aan Acerta €249,38*
- *Betaling sociale bijdrage dd. 25.05.2025 € 569,19*
- *Stortingen op rekening van P. L. bij Crelan door Talents 2 care dd. 15.10.2024 tbv €7964,25, dd 22.11.2024 tbv €5726,53, dd 10.01.2025 tbv €5853,93, dd 15.01.2025 tbv €5724,36, dd 14.02.2025 tbv €6377,53*
- *Storting op zakelijke rekening van P. L. bij KBC door Talents 2 care BV dd 25.04.2025 tbv €7590,98, dd 14.05.2025 tbv €493,50, dd 22.05.2025 tbv €4439,23*
- *Facturen gericht aan Talents 2 Care bv dd. 30.09.2024 (2x) en 13.11.2024 met bijgevoegde loonfiches van 08/2024, 09/2024, 10/2024 (2x), 11/2024, 01/2025 (2x), 02/2025 en 04/2025*
- *Raamovereenkomst met Talents 2 Care vanaf 06.12.2024*
- *loonfiches 01.08.2024 – 31.10.2024 op naam van betrokkene*

*Vooreerst wat betreft de bestaansmiddelen van de betrokkene zelf, kan hiermee geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Het is immers weldegelijk de Belgische referentiepersoon die dient aan te tonen over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen te beschikken opdat is voldaan aan artikel 40ter en niet een derde of een familielid van de Belg. Het dient uitsluitend te gaan om de persoonlijke bestaansmiddelen van de Belgische gezinshereniger (zie daartoe Grondwettelijk hof arrest nr. 149/2019 van 24.10.2019 en arrest nr. 255.940 van 2 maart 2023 van de Raad van State).*

*Met de overige voorgelegde documenten wenst de Belgische referentiepersoon mogelijks te bewijzen dat zij bestaansmiddelen heeft die voortkomen uit een zelfstandige activiteit als zorgkundige.*

*De referent toont aan dat zij aangesloten is bij een sociale kas voor zelfstandigen (Acerta) maar zij legt hiervan geen recente facturen van sociale bijdragen voor zoals gevraagd in de vorige beslissingen (dd. 02.07.2024 en 13.02.2025). Betrokkene legt 2 betalingen voor: één naar Acerta sociaal verzekeringsfonds (BE53 6304 2396 7053 tbv €249,38) dd 25.05.2025 en één naar sociale bijdragen (BE64 4027 5260 9152 tbv €569,19) dd 25.05.2025. Gezien er wederom geen facturen van sociale bijdragen zijn voorgelegd en het om 2 verschillende rekeningnummers gaat kan niet vastgesteld worden waarom deze betalingen zijn gedaan. Of het hier gaat om de effectieve sociale bijdragen of achterstallige betalingen, valt niet af te leiden uit de bankafschriften. De aard van de betalingen is met andere woorden niet duidelijk.*

*Wat betreft de verschillende facturen opgemaakt door de referent, de stortingen door talents 2 care en de loonbrieven. Betrokkene toont aan dat Talents 2 care de bedragen, zoals opgenomen op de facturen, overmaakt naar de zakelijke rekening (KBC). Gezien het hier gaat over een zakelijke rekening is het redelijk*

*te stellen dat er van het omzetbedrag nog kosten voor materiaal, transport, aankoop van de goederen etc. afgetrokken dient te worden. Het betreffen dus brutoinkomsten. Hoeveel de referent werkelijk netto overhoudt aan deze brutoinkomsten is dan ook niet duidelijk.*
*De loonbrieven op naam van de referentiepersoon doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De loonbrieven dienen beschouwd te worden als verklaringen op eer, waarvan het gesolliciteerd karakter niet kan worden uitgesloten. Ze zijn immers opgesteld door de referentiepersoon of door iemand die in opdracht van haar deze documenten heeft opgesteld. In hoeverre de referentiepersoon werkelijk deze bedragen heeft ontvangen als vergoeding werd niet aangetoond, noch wordt aangetoond dat het opgenomen bedrag van de bedrijfsvoorheffing en sociale bijdragen met de werkelijkheid overeenkomt. Er ontbreekt immers een bewijs van de fiscale administratie dat de opgenomen bedrijfsvoorheffing zou kunnen bevestigen en een bewijs van het sociaal verzekeringsfonds over hoeveel de sociale bijdragen die referentiepersoon dient te voldoen, bedragen (zie supra). Om hieraan tegemoet te komen, zou het bewijs moeten worden voorgelegd dat de nettovergoeding werd overgemaakt van de bedrijfsrekening op de persoonlijke rekening van referentiepersoon, alsook de facturen van de bedrijfsvoorheffing en de sociale bijdragen moeten worden voorgelegd.*

*De raamovereenkomst met Talents 2 Care kan niet anders doen stellen gezien het hier enkel gaat over een samenwerkingsovereenkomst waarin referentiepersoon zich ertoe verbindt om voor Talents 2 Care haar zelfstandige activiteiten uit te voeren.*

*Voor zover de referentiepersoon wenst aan te tonen bestaansmiddelen te hebben uit een zelfstandige activiteit dient op objectieve wijze te worden aangetoond dat er heden een zelfstandige activiteit plaatsvindt. Dit kan aan de hand van een volledig uittreksel van de Kruispuntbank der Ondernemingen en een bewijs van aansluiting bij een sociale kas voor zelfstandigen. Bijkomend dient de zelfstandige ondernemer aan te tonen bestaansmiddelen te hebben met een regelmatig en stabiel karakter van ten minste 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast. Dit kan aan de hand van recente facturen van sociale bijdragen en een bewijsstuk omtrent wie instaat voor betaling van deze sociale bijdragen te worden voorgelegd, alsook een factuur van de bedrijfsvoorheffing én een bewijs dat een netto-bedrag daadwerkelijk werd overgemaakt van de bedrijfsrekening naar de privé-rekening van de referentiepersoon. Het meest recente aanslagbiljet kan aanvaard worden om de stabiliteit van de bestaansmiddelen te toetsen. De combinatie van de aangehaalde stukken zouden reeds voor een concreter beeld kunnen zorgen van de werkelijke nettoinkomsten uit de zelfstandige activiteit.*

*Kortom, gelet op het opnieuw ontbreken van ontbeerlijke stukken – deze werden reeds in de vorige beslissingen dd. 02.07.2024 en 13.02.2025 opgesomd - kan niet worden vastgesteld over hoeveel bestaansmiddelen de referent actueel met een zekere regelmaat en stabiliteit kan beschikken. Dit alles dient wel degelijk expliciet te worden aangetoond. Het is aan betrokkene en de referentiepersoon om de nodige gegevens te verstrekken. Bijgevolg kan niet bepaald worden of de Belgische referentiepersoon heden aan de bestaansmiddelenvereiste voldoet overeenkomstig artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de wet van 15.12.1980.*

*De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid is overbodig. Er is immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, enkel dat we niet kunnen vaststellen op basis van de toegevoegde stukken welke actuele bestaansmiddelen er heden ter beschikking zijn van de referentiepersoon.*

*Betrokkene voldoet bijgevolg niet aan de voorwaarden van artikel 40ter om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.*

*Het recht op verblijf in toepassing van artikel 40ter wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI dient te worden ingetrokken.*
*De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."*

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Ter adstruering van zijn eerste middel, zet verzoeker het volgende uiteen:

*“a) eerste onderdeel; met middelen van verzoeker moet wel rekening worden gehouden*

*1.- Verzoeker benadrukt dat in. de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat met zijn bestaansmiddelen — inkomen via arbeid — geen rekening kan worden gehouden. Daarover is in de rechtspraak al lang controverse.*

*“De rechtspraak is verdeeld over de vraag of alleen rekening mag gehouden worden met de inkomsten van de Belg, dan wel of ook die van de aanvrager kunnen meetellen. Volgens de Raad van State en een minderheid van de RvV mag geen rekening worden gehouden met de inkomsten van de aanvrager, volgens de meerderheidsrechtspraak van de RvV wel ) (Handboek vreemdelingenrecht voor de advocaat-stagiair 2017-2018, Orde van Vlaamse balies, 2017, 422)”*

*2.- De DVZ verwijst in de bestreden beslissing naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 24 oktober 2019 en het arrest van de Raad van State (nr, 255,940) van 2 maart 2023. Die arresten zijn evenwel in strijd met het arrest nr. C-302/18 van het Europees Hof van Justitie (HvJ) van 3 oktober 2019.*

*3.- Verzoeker die zelf tijdens de behandeling van verzoeker mocht en kon werken, heeft van dat recht gebruik gemaakt en het spreekt voor zich dat met zijn inkomsten rekening moet worden gehouden. In die zin verwijst verzoeker naar zijn loonfiches die werden meegedeeld.*

*4.- De DVZ schendt m.b.t. dit onderdeel art, 40 ter van de Vreemdelingenwet,*

*b) tweede onderdeel: de referentiepersoon heeft voldoende bewijzen van effectieve inkomsten meegedeeld die beantwoorden aan het criterium van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen*

*1.- In de bestreden beslissing maakte de DVZ melding van:*

- *attest van aansluiting bij Acerta en betaling van sociale bijdragen aan Acerta*
- *een raamovereenkomst met Talents 2 Care, betalingen door Talents 2 Care aan de referentiepersonen en facturen gericht aan Talents 2 Care*

*2.- Aan de hand van die documenten wordt minstens een begin van bewijs van aansluiting bij Acerta (sociaal verzekeringsfonds), de betaling van de sociale zekerheidsbijdragen en een stabiel, toereikend en regelmatig inkomen aangetoond via zelfstandige activiteiten voor Talents 2 Care en de betaling voor de verrichte prestaties.*

*3.- Verzoeker betreurt dat de DVZ twijfelt aan de effectieve betaling van de sociale zekerheidsbijdragen, terwijl verzoeker bewijzen van betaling heeft voorgelegd. De DVZ heeft verzoeker nooit om bijkomende bewijzen gevraagd. Bovendien kan de DVZ via de geconnecteerde databanken nagaan of de referentiepersoon de sociale bijdragen al dan niet betaald heeft.*
*4,- Verzoeker vindt het ook vreemd dat de DVZ opnieuw geen bijkomende bewijzen heeft gevraagd over het inkomen uit de zelfstandige activiteiten van de referentiepersoon en minstens dat had moeten vooraleer een dergelijke drastische maatregel had moeten nemen. Verzoeker neemt ook aan dat de DVZ zelf inzage kon nemen in de belastingsaangifte van de referentiepersoon (en/of verzoeker).*
*5.- De bestreden beslissing schendt art. artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet door te veronderstellen dat de echtgenoot van verzoeker niet over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, terwijl hij de bewijzen, minstens het begin van bewijs, heeft voorgelegd.”*

2.2 In zijn nota met opmerkingen repliceert verweerder onder meer op het eerste middel als volgt:

*“In de middelen wordt de schending aangehaald van de artikelen 3 en 3bis van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; van artikel 62 van de Vreemdelingenwet; van artikel 40ter en artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.*

*Verzoekster meent dat wel degelijk rekening moest worden gehouden met haar eigen inkomsten. Verzoekster meent dat zij heeft aangetoond dat de referentiepersoon is aangesloten bij een sociaal verzekeringsfonds, dat de referentiepersoon de sociale zekerheidsbijdragen betaalt, en dat die referentiepersoon een stabiel en regelmatig inkomen heeft.*
*Zij meent dat het bestuur bijkomende bewijzen had moeten opvragen indien de voorgelegde documenten niet voldoende waren.*
*Verzoekster bekritiseert dat niet werd overgegaan tot een behoefteanalyse.*

*De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekster gezinshereniging vraagt met haar Belgische partner in toepassing van artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en dat zij aldus het bewijs moet leveren dat de Belgische referentiepersoon beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.*

*Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: (eigen onderlijning en eigen markering)*

*"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :*
*1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;*
*[…]*
*De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg:*
*1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*

*Een van de voorwaarden voor de gezinshereniging is dus dat de Belgische partner moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.*

*De verwerende partij wenst te verwijzen naar volgende rechtspraak die bevestigt dat de eigen inkomsten van de verzoekende partij niet in aanmerking kunnen genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelenvereiste:*

*• RVV nr. 289 713 van 1 juni 2023*

*Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin, onder andere op grond van overwegingen uit een arrest van het Hof van Justitie van 3 oktober 2019 (HvJ, 3 oktober 2019, nr. C-302/18), naar analogie wordt besloten dat bij de beoordeling van de bestaansmiddelenvereiste uit artikel 40ter van de vreemdelingenwet, de door de vreemdeling-aanvrager gegenereerde inkomsten, niet buiten beschouwing mogen worden gelaten. De Raad van State heeft evenwel uitdrukkelijk gesteld dat "(d)e in artikel 40ter van de vreemdelingenwet bedoelde "toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen" moeten volstaan om de gezinshereniger en zijn familieleden te onderhouden en te voorkomen dat zij ten laste komen van het sociale bijstandsstelsel" en dat "(d)eze bestaansmiddelenvoorwaarde (…) in hoofde van de gezinshereniger zelf (geldt)" (RvS 2 maart 2023, nr. 255.940). Blijkens dit arrest kunnen de inkomsten van de vreemdeling-aanvrager bij de beoordeling van de bestaansmiddelen in het kader van artikel 40ter van de vreemdelingenwet nooit in aanmerking worden genomen en dienen deze zelfs in het kader van een eventuele behoefteanalyse te worden geweerd: "De behoefteanalyse strekt er echter niet toe om bestaansmiddelen die niet in aanmerking komen, zoals te dezen inkomsten van de aanvrager zelf, toch in aanmerking te nemen".*

*Verzoekster toont niet aan dat daar anders over moet geoordeeld worden.*

*Verzoekster stelt in haar verzoekschrift heel summier dat de inkomsten van de referentiepersoon aangetoond zijn, maar het is toch opvallend dat er in het verzoekschrift geen enkel concreet bedrag geplakt wordt op wat dat netto-inkomen daadwerkelijk is. Blijkbaar weet verzoekster het zelf niet of hoe kan het desbetreffend stilzwijgen anders worden uitgelegd.*

*De Belgische Staat overweegt alleszins niet kennelijk onredelijk als volgt:*

*[…]*

*Wat de kosten zijn van de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon, op welk inkomen de sociale bijdragen zijn berekend en wat het werkelijk netto-inkomen van de referentiepersoon betreft, daarover brengt verzoekster nauwelijks informatie bij. Wat de referentiepersoon daadwerkelijk verdient en overhoudt van zijn zelfstandige activiteit, is een compleet raadsel.*

*De "loonbrieven" die de referentiepersoon eenzijdig heeft opgesteld worden niet onderbouwd met onderliggende stukken die de waarachtigheid ervan aantonen.*
*Het is ook onbegrijpelijk dat er geen enkel aanslagbiljet wordt voorgelegd, terwijl een aanslagbiljet toch een document bij uitstek is om het inkomen aan te tonen. Evenmin wordt in het verzoekschrift toegelicht waarom er geen aanslagbiljet wordt voorgelegd en waarom er geen informatie wordt bijgebracht over de afrekeningen en de facturen van de sociale zekerheid, waarop in principe moet vermeld staan op welk inkomen die verschuldigde sociale bijdragen zijn berekend.*
*Kortom, essentiële informatie om het inkomen van de referentiepersoon aan te tonen, wordt achterwege gehouden, met name aanslagbiljet(ten) en facturen en afrekeningen van de sociale zekerheid.*
*Het verzoekschrift verschaft ook geen enkel excuus om deze info niet bij te brengen. Verzoekster kan uiteraard niet gehonoreerd worden voor de mist en de rook die zij laat bestaan over het inkomen van de referentiepersoon en de thans bestreden beslissing is de enige logische uitkomst van het gebrek aan informatie van verzoekende partij over het inkomen van die referentiepersoon.*

*Het is de aanvrager die de bewijslast draagt en de aanvrager moet de desbetreffende bewijzen dan ook bijbrengen. Verzoekster kan die bewijslast niet omdraaien en ten laste leggen bij de verwerende partij.*

*Waar verzoekende partij aangeeft dat het bestuur haar had moeten uitnodigen om bijkomende documenten over te maken indien de voorgelegde documenten geen voldoende duiding gaven dan wel dat het bestuur zelf maar op onderzoek had moeten gaan om te achterhalen wat het inkomen van de referentiepersoon daadwerkelijk betreft, kan, overeenkomstig vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, worden opgemerkt dat van een aanvrager om een machtiging tot verblijf redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij alle nuttige elementen en bewijzen aanbrengt opdat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden om deze aanvraag in te dienen. De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt immers evenzeer ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. Er dient op te worden gewezen dat de vreemdeling de nodige documenten moet aanbrengen opdat de verwerende partij kan beoordelen of hij aan de wettelijke voorwaarden voldoet. De verplichting die in casu rust op de vreemdeling, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).*

*De verzoekende partij heeft bovendien de mogelijkheid gehad om bij het indienen van haar aanvraag alle relevante bewijsstukken aan de verwerende partij over te maken teneinde aan te tonen dat zij aan de gestelde verblijfsvoorwaarden voldoet. Zij heeft derhalve de mogelijkheid gehad om haar standpunt over het gevraagde verblijfsrecht op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. (RvS 15 februari 2007, nr. 167.853; RvS 23 juni 2005, nr. 146.472). Het hoorrecht houdt geenszins de plicht in voor de verwerende partij om haar voornemen om een weigeringsbeslissing te nemen, en de gronden waarop zij die beslissing wil steunen, op voorhand aan de aanvrager mee te delen zodat deze hierop kan reageren. Het betoog van de verzoekende partij dat de verwerende partij haar had moeten horen vooraleer een weigeringsbeslissing te nemen is dan ook niet dienstig.*

*Bovendien is vast te stellen dat verzoekster bij haar summier verzoekschrift geen enkel stuk voegt over het inkomen van de referentiepersoon, zodat verzoekster thans bezwaarlijk ernstig kan voorhouden dat zij aanvullende documenten had kunnen bijbrengen indien zij hieromtrent (nogmaals) bevraagd zou zijn geweest.*

*Er werd in casu terecht beslist om geen behoefteanalyse door te voeren. De verwerende partij beschikt immers niet over de vereiste gegevens om een behoefteanalyse te maken.*

*De door verzoekster aangehaalde bepalingen en beginselen worden niet geschonden.*

*De voorgestelde middelen zijn niet ernstig."*

2.3 Verzoeker verzocht op 27 februari 2025 met toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet om gezinsherenging met zijn Belgische wettelijke partner. De voormelde bepaling, waarvan verzoeker de schending aanvoert, luidt als volgt:

*"§2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in § 1:*

*1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen;*

*[…]*

*De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg:*

*1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien het bedrag van de bestaansmiddelen netto ten minste gelijk is aan honderdtien procent van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de Belg. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;"*

Een samenlezing van de artikelen 40bis, §2, eerste lid 2° en 40ter, §2, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet leert dat de geregistreerde partner van een statische Belg een recht op verblijf heeft mits voldaan is aan bepaalde voorwaarden. Zo moet het bewijs geleverd worden dat de Belg beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Nazicht van het administratief dossier leert dat verzoekster bij haar verblijfsaanvraag van 27 februari 2025 ten bewijze van de vereiste bestaansmiddelen onder meer bewijzen van haar eigen bestaansmiddelen uit arbeid heeft voorgelegd. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat geen rekening kan gehouden worden met de bestaansmiddelen van verzoekster zelf. Verzoekster betwist dit in het verzoekschrift en meent dat verweerder wel degelijk rekening had moeten houden met haar eigen inkomsten.

De Raad wijst in deze op het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 38/2026 van 2 april 2026 waaruit blijkt dat het de wil van de wetgever is om de voorwaarden voor gezinshereniging met Belgen en gezinshereniging met derdelanders op identieke wijze te regelen omdat een verschillende behandeling tot een onverantwoorde discriminatie kan leiden (B.15.2.), hetgeen het Grondwettelijk Hof bijtreedt. Nu wat betreft gezinshereniging met derdelanders uit de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie (*X t. Belgische Staat*, C-302/18 van 3 oktober 2019) blijkt dat niet de herkomst van de bestaansmiddelen beslissend is, maar wel de stabiliteit en de toereikendheid ervan, rekening houdend met de individuele situatie van de betrokkene, dient bij de beoordeling van de bestaansmiddelen waarover de statische Belgische gezinshereniger dient te beschikken zo ook rekening dient te worden gehouden met de stabiele bestaansmiddelen van de familieleden die zich bij de gezinshereniger voegen. Een andere interpretatie waarbij enkel rekening wordt gehouden met de persoonlijke bestaansmiddelen van de statische Belgische gezinshereniger is niet bestaanbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM).

In arrest nr. 38/2026 heeft het Grondwettelijk Hof zijn beoordeling wel beperkt tot de versie van artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet zoals van toepassing vóór de vervanging ervan bij artikel 11 van de wet van 14 maart 2024, en tot de versie van artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet zoals van toepassing vóór de wijziging ervan bij artikel 15 van de wet van 18 juli 2025 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de voorwaarden voor gezinshereniging betreft (hierna: de wet van 18 juli 2025), doch en voor zover dit in casu dienstig is, kan niet blijken dat deze beoordeling niet evenzeer geldt voor wat betreft de versies sinds de vervanging/wijziging ervan via de wet van 10 maart 2024 (*Parl.St.* Kamer 2022-2023, DOC 55 3596/001, p. 43-59) en de wet van 18 juli 2025 (*Parl.St.* Kamer 2024-2025, DOC 56 0913/001, p. 17-21 en p. 37).

De in de bestreden beslissing gegeven motivering dat geen rekening kan gehouden worden met de bestaansmiddelen van verzoekster zelf omdat uitsluitend met de persoonlijke bestaansmiddelen van de Belgische gezinshereniger kan rekening gehouden worden, kan aldus niet worden gevolgd.

In de bestreden beslissing onderbouwt verweerder zijn standpunt wel via rechtspraak van de Raad van State en verwijzing naar het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 149/2019 van 24 oktober 2019 maar gelet op het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 38/2026 van 2 april 2026 waarin voormelde rechtspraak ook ter sprake kwam, is deze verwijzing niet dienstig om afbreuk te doen aan de vaststelling dat de motivering dat uitsluitend rekening kan gehouden worden met de persoonlijke bestaansmiddelen van de Belgische gezinshereniger artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet schendt. Zoals het Grondwettelijk Hof er in zijn arrest nr. 38/2026 immers op heeft gewezen, hadden deze arresten betrekking op het verschil in behandeling

tussen gezinshereniging met statische Belgen en gezinshereniging met de andere Unieburgers. Het Hof had in deze arresten nog niet geoordeeld over het verschil in behandeling tussen gezinshereniging met Belgen en gezinshereniging met derdelanders. Het Hof stelt thans in zijn arrest nr. 38/2026 vast dat waar een verschil in behandeling wat betreft de herkomst van de bestaansmiddelen wel geoorloofd is in de situatie tussen statische Belgen en de andere Unieburgers zoals blijkt uit zijn arresten nrs. 121/2013 en 149/2019, dat evenwel anders is in de situatie tussen statische Belgen en derdelanders. De verwijzing van verweerder in de nota met opmerkingen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 1 juni 2023, is dan ook evenmin dienstig. Bovendien moet elke zaak individueel beoordeeld worden en hebben de arresten van de Raad in de continentale rechtstraditie geen bindende werking of precedentswaarde.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er bestaat aldus geen noodzaak om de overige middel(onderdelen) te bespreken aangezien een eventuele gegrondheid daarvan niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 8 september 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| N. MOONEN, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| K. VERHEYDEN, | griffier. |

| | |
|---|---|
| De griffier, | De voorzitter, |
| K. VERHEYDEN | N. MOONEN |